

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от АД. СВ. ГЮР., ЕГН *****, с адрес гр.С, ж.к.“Л“, бл., ет., ап., против наказателно постановление №19-4332-015573/26.07.2021 г., издадено от началник Сектор към СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл.638, ал.1, т.1, във вр. с чл.461, т.1 от КЗ е наложено административно наказание глоба в размер на 250 лева, за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ.

Жалбоподателката навежда доводи за незаконосъобразност на процесното НП, изразяващи се в обстоятелството, че до момента няма пропуск за плащане на застраховка „Гражданска отговорност“, като не оспорва описаната фактическа обстановка. Твърди, че плаща застраховката разсрочено, се е заблудила за гратисния период и изтичане на полицата. Позовава се и на финансова невъзможност в тези дни да заплати дължимата вноска по застраховката.

Жалбоподателката, след приключване на съдебното следствие, моли съда да намали размера на наложеното административно наказание глоба, поради това, че винаги е била редовен водач на МПС и в близките години няма други извършени нарушения.

За ответната страна по жалбата: ОПП-СДВР, надлежно призовани, не се явява представител и не взема становище по същество на делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена активно легитимирано лице да обжалва санкционния акт и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН. Наказателното постановление е връчено лично на жалбоподателката на 20.08.2021 г., а жалбата против него е подадена, чрез административнонаказващия орган на същата дата – 20.08.2021 г., т.е. в предвидения преклузивен 7-дневен срок за обжалването му, считано от датата на връчване, поради което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административно-наказателното производство, против жалбоподателката АД. СВ. ГЮР., е започнало със съставяне на АУАН №451618/16.07.2021 г. от компетентно длъжностно лице: М. М. Д., заемаща длъжността: младши автоконтрольор в ОПП-СДВР, в присъствието на един свидетел, присъствал при установяване на нарушението и при съставяне на акта – С Д С, за това, че:

На 16.07.2021 г., в 22:53 часа, в гр.София, по бул.“Д-р Петър Дертлиев“, с посока на движение от бул.“Сливница“ към бул.“Царица Йоанна“, управлява личния си автомобил „С К П“, с рег.№, като при спиране на водача срещу „Макдоналдс“ и при извършена проверка е установено, че водачът

управлява МПС, без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на българските автомобилисти“, към дата и часа на проверката. Водачът е сам в автомобила.

Актосъставителят посочил, като виновно нарушена разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, както и иззетите като доказателство за извършеното нарушение документи.

АУАН е надлежно предявен и връчен на жалбоподателката на датата на неговото съставяне – 16.07.2021 г., срещу подпис, без възражения по направените в него констатации. Жалбоподателката не се възползвала от правото си в срока по чл.44, ал.1 от КЗ, да представи писмени възражения, против съставения АУАН.

Въз основа на направените констатации в АУАН, компетентно длъжностно лице: началникът на Сектор към СДВР, ОПП-СДВР, издал процесното НП, с което на основание чл.638, ал.1, т.1, във вр. с чл.461, т.1 от КЗ, наложил на жалбоподателката административно наказание глоба в размер на 250 лева, за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ.

Изложената по-горе фактическа обстановка, съдът прие за установена от събраните по делото гласни доказателства – обяснения на жалбоподателката; от приобщените писмени доказателства: процесните АУАН и НП в оригинал; Заповед №1782/16.07.2021 г. за налагане на ПАМ на основание чл.171, т.1, б.“е“ от ЗДвП: временно отнемане на СУМПС до представяне на сключена валидна застраховка; справка картон на водач АД. СВ. ГЮР.; Заповед №8121к-13318/23.10.2019 г., издадена от министъра на вътрешните работи; Заповед №43323-143/15.02.2016 г., издадена от директор на СДВР; справка от АИС-КАТ относно собственост и регистрация на процесното МПС; както и служебно извършена справка в Гаранционен фонд по регистрационен номер на процесното МПС.

Жалбоподателката не оспорва в обясненията си и признава факта, че на 16.07.2021 г., в 22:53 часа, на посоченото в АУАН и НП място в гр.София, е управлявала собственото си МПС, без да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Обясненията и в този смисъл кореспондират на събраните по делото доказателства. От служебно извършената справка в сайта на Гаранционен фонд се установява, че към 00:00 часа на 16.07.2021 г., т.е. към датата и часа на установяване на нарушението /към 22:53 часа на 16.07.2021 г./, по отношение на МПС с рег. №СВ 7470 ММ, няма валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

От приложената справка от база данни в АИС-КАТ е видно, че собственик на процесното МПС е жалбоподателката АД. СВ. ГЮР., с дата на регистрация на нейно име от 25.04.2018 г., на основание договор за покупко-продажба от 21.04.2018 г. От приложената справка по история на ППС се установява, че процесното МПС е било спряно от движение на 19.07.2021 г., а

на 20.08.2021 г. е пуснато в движение на основание платена застраховка „Гражданска отговорност“, със срок на валидност от 17.07.2021 г. до 17.07.2022 г.

Видно от справка-картон на водач е, че АД. СВ. ГЮР. е правоспособен водач на МПС, с валидно издадено СУМПС на 21.06.2021 г. По отношение на същата са налице данни за наложени административни наказания с за нарушаване на правилата за движение по пътищата с два броя влезли в законна сила електронни фишове.

На основание така установената фактическа обстановка по делото, въз основа на събраните доказателства, съдът прави следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът не констатира допуснати в хода на административно-наказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Правилно е приложен и материалния закон.

Описаната фактическа обстановка в санкционния акт се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях безспорно се установява, че жалбоподателката е управлявала процесния лек автомобил, нейна собственост, без да има сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, към датата и часа на извършената проверка. В подкрепа на този извод е са данните от извършената служебна справка в сайта на Гаранционен фонд, съгласно която, към 00:00 часа на 16.07.2021 г., за МПС с рег.№, няма сключена активна застраховка „Гражданска отговорност“. Направената в АУАН и НП констатация, че лекият автомобил е собственост на жалбоподателката, се потвърждава от служебно изисканата справка от база данни АИС-КАТ, съгласно която няма данни процесното МПС да е било спряно от движение към датата на извършената проверка.

Нарушението е констатирано от контролните органи при извършена проверка на жалбоподателката, във връзка с управление на собствено МПС. Поради това, последната правилно е санкционирана в качеството на собственик на процесното МПС. Като собственик на МПС-то, жалбоподателката АД. СВ. ГЮР. е била длъжна да изпълни предвиденото в разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ задължение за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, което последната не е изпълнила към датата и часа на извършената проверка, доколкото е управлявала МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение. Следователно,

извършеното деяние от жалбоподателката Г. осъществява състава на вмененото административно нарушение от обективна страна. Налице е и субективният признак – деянието е извършено виновно, при форма на вината – небрежност. Жалбоподателката, като притежател на лекия автомобил, е била длъжна и е следвало да знае изискването за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съответно да положи необходимата грижа да съобрази поведението си с това законово изискване, но въпреки това е бездействала. Без значение за съставомерността на деянието от обективна и субективна страна са причините, поради които не е била своевременно сключена задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на процесния автомобил. Заявените от жалбоподателката обстоятелства, че се е заблудила относно изтичане срокът на полицата и липсата на финансова възможност да заплати съответната вноска по сключения договор, не могат да се приравнят на незнание на фактическите обстоятелства от състава на нарушението. Жалбоподателката е била длъжна да констатира липсата на активно действащ застрахователен договор и да сключи такъв, съответно – да заплати дължимата вноска, и като не е направила това, е предприела управление на МПС, без да извърши предписаното от закона дължимо действие, с което е реализирала състава на вмененото му нарушение.

Жалбоподателката е наказана на основание разпоредбата на чл.638, ал.1, Т.1 от КЗ, която предвижда да се санкционира с глоба в твърд размер от 250 лева физическото лице по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, което е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите". Застраховката "Гражданска отговорност на автомобилистите" е задължителна, съгласно чл.461, т.1 от КЗ. Законът не поставя никакви други условия. Административнонаказващият орган законосъобразно е ангажирал отговорността на Г.. Наложено административно наказание е съобразено по вид с предвиденото в санкционната норма, индивидуализирано е в размера точно фиксиран от законодателя, поради което, нито съдът, нито наказващият орган биха могли да го променят. Поради това, направеното искане от жалбоподателката за намаляване размера на наложеното административно наказание, се явява неоснователно.

Съдът намира, че извършеното нарушение не съставлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. По делото са налице данни за две извършени нарушения на правилата за движение от жалбоподателката, наложени с влезли в законна сила фишове, което обстоятелство обосновава по-висок интензитет на обществената опасност на нарушителя, тъй като го очертава като личност, която не съобразява своето поведение с установените в закона правила, във връзка с ползването и управлението на МПС. Следва да се има предвид и обстоятелството, че

именно извършената проверка е преустановила нарушението, както и че това не е станало по волята на нарушителя.

Предвид всичко изложено по-горе съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

С оглед изхода на делото, право на разноси на основание чл.63д от ЗАНН, приложима на основание чл.87 от ЗАНН, има ответната страна по жалбата. Правоимащата страна не се представлява в съдебно заседание и не изразява претенции за направени разноси, поради което такива не се присъждат в нейна полза.